וואל... סטריט

(א העכסט שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם אידישן אַמעריקאַנער לעבן הײַנט צו טאָג, נעבוים אויף די לעצטע פאַסירונגען אין וואל סטריט.

— פון —

מאַרק סאַרדעל

(פאָרזעצונג)

— איך ווייס דאָס... איך ווייס דאָס... אין לואי מיט אַמאָל ווידער לעבעדיק געוואָרן.

— און אויב איהר נעדענקט — האָט בעקי ווייטער געצויגען דעם שמועס, — האָב איך אייך פריהער געזאָגט, אז איך האָב געהאַט געטראַכט וועגען אייך.

— יאָ, יאָ, איך דערמאָן זיך.

— איצט, מיין ליבער מר. פינקעל, וועל איך. אייך זאָגען וועגען וואָס עס האַנדעלט זיך — האָט בעקי פאַרזיכטיג ווייטער נערעדט — און איהר וועט פאַרשטעהן פאַרוואָס איך ראָט ניט מר. בראַוועך צו קויפען הײַנט די "פריירי" שערס.

— יאָ, יאָ, איך בין גרייט צו הערען און צו פאָלגען... — האָט פינקעל גענטפערט. אויך סעם האָט נייגעריג געקוקט אויף דער שיינער מיידעל, וועלכע איז געווען פונקט אזוי אינטערעסאַנט ווען זי האָט גערעדט וועגען ביזנעס, ווי דער מאָלט ווען זי האָט געשמייכעלט ביי דער ערשטער באַקאַנטשאַפט.

— איהר פאַרשטעהט — האָט בעקי געזאָגט שטיל און — **ווייך** — די "פריירי" איז נעכטען פאַרנאַכט אַרונטערגעפאַלען אויף עטליכע "פוינטס".

— וואָס מיינט עס? — האָט לואי געפרעגט, און כאָטש ער האָט נאָך ניט קלאָר פאַרשטאַנען וואָס עס מיינט אַרונטערפאַלען אויף עטליכע פוינטס, האָט זיך שוין א בלאָסקייט צוגאַסען איבער זיין פּנים.

— דאָס מיינט — האָט בעקי געענטפערט — אַז דער פרייז איז געפאַלען אויף עטליכע דאָלאַר, אָבער איהר דאַרפט זיך ניט שרעקען — האָט זי צו־געגעבען מיט א באַרוהיגענדען שמייכעל. זעהענדיג די בלאָסקייט אויף לואי'ס פּנים האָט איז ניט מעהר ווי א צופאַל, אַן איבערגאַנג... מאָרגען, ניין, אפשר נאָך הײַנט, וועט די "פריירי" זיך ווידער א הויב טאָן.

לואי האָט געקוקט אויף איהר מיט פאַרוואונדערטע אויגען.

— איהר זענט זיכער אין דעם? — האָט ער איבערגעפרעגט.

בעקי האָט אַלץ געשמייכעלט.

— איך זאָל ניט זיין זיכער, וואָלט איך דאָך אייך ניט געזאָגט — האָט זי געגענטפערט — איהר ווייסט, דאָך, אַז מר. בערגמאַן האָט אין די "פריירי" שערס אַריינגעלעגט א סך מעהר פון אייך.

— יאָ, דאָס איז אמת... — האָט לואי געגענטפערט, פיהלענדיג זיך אביסעל פאַרשעמט, וואָס ער האָט נאָך אויף א ווייל געקענט צווייפלען אין בעקי'ס רייד.

— אָבער איצט — האָט בעקי צו איהם ווידער געזאָגט — מוזט איהר זעהן גוט מאַכען אייער פאַרלוסט.

— מיין פאַרלוסט? — האָט לואי איבערגעפרעגט מיט שרעק און האָט באמת ניט פאַרשטאַנען וואָס זי מיינט — וואָס פאַר א פאַרלוסט מיינט איהר?

— איך האָב דאָך אייך געזאָגט — האָט בעקי צוגעגעבען מיט איהר פרידיגען שמייכעל — אַז די "פריירי" האָט נעכטען פאַרלוירען עטליכע פוינטס.

— נו?

— נו, מיינט עס, אַז איהר מוזט צוטראָגען א קליינע סומע געלט, כדי גוטצומאַכען דעם פאַרלוסט.

— איך פאַרשטעה ניט! — האָט פינקעל געפיהלט ווי א פייכטער שווייס האָט באַרעקט זיין שטערן — נעכטען ערשט בין איך דאָך געווען אזא גביר... איהר האָט דאָך מיר אַליין געזאָגט, אַז מיינע שערס זענען געוואָרען צוויי מאָל אזוי פיעל אין ווערטה.

— דאָס איז אַלץ טאַקע אמת — האָט בעקי געגענטפערט געלאַסען — אָבער איהר האָט מיט אייערע פאַרדיענסטען געקויפט נאָך שערס, ניט אזוי, מר. פינקעל?

— יאָ... איהר האָט דאָך מיר אַליין געהייסען.

— אמת, איך לייקען ניט. איך האָב אייך געראַטען אַזאַ גוטען.

— פונקט ווי מר. בערגמאַן אַליין האָט געטאָן.

— וואָס־זשע — האָט פינקעל אויבערגעפרעגט — מר. בערגמאַן דאַרף אויך צוטראָגען געלט?

בעקי האָט געלאַכט.

— אודאי — האָט זי געלאַכט — וואָס איז, ער איז דען א גרעסערער מיוחס פון א יד? ניט נאָר איהר און ניט נאָר מר. בערגמאַן, איך אויך, און יעדער איינער וואָס קויפט שערס, מוז טאָן דאָס זעלבע.

לואי האָט מיט באַזאָרגטע בליקען געקוקט אויף סעמ'ן, סעם, איז געשטאַנען מיט גרויסע אויגען. עס האָט אויסגעקוקט, אַז ער פאַרשטעהט דעם גאַנצען שמועס ניט.

— אָבער דאָס איז ניט אויף לאַנג — האָט בעקי איהם ניט געלאָזט צופיעל טראַכטען — היינט דאַרפט איהר צוטראָגען א פאַר הונדערט דאָלאַר, און מאָרגען קען זיין, זאָלט איהר עס קענען צוריק אַרויסנעהמען מיט פּראָצענט.

— הייסט עס, נאָר אויף דער ווייל?

— האָט לואי מיט אַמאָל זיך דערפרעהט.

— אודאי נאָר אויף דערווייל — האָט בעקי פעסט פאַרזיכערט — עס איז נאָר ביז די "פריירי" וועט צוריק אַרויפשטייגען.

— און ווען וועט זי צוריק אַרויפשטייגען?

בעקי האָט ווידער געשמייכעלט:

— אויף דעם איז שוין שווער צו ענטפערען — האָט זי געזאָגט מיט דער פריהערדיגער געלאַסענקייט — ניט מיר קאָנטראָלירען דעם מאַרקעט, אָבער איינס איז זיכער, די "פריירי" וועט, ניין, זי מוז צוריק אַרויפשטייגען.

לואי האָט זיך געקראַצט אין קאָפּ.

— אויף אַזאַ זאַך האָב איך זיך גאָר ניט געריכט... — האָט ער געזאָגט.

— עס איז ניט אַזאַ גרויסע סומע — האָט בעקי געשמייכעלט — ניט מעהר ווי א דריי הונדערט דאָלאַר.

— דריי הונדערט דאָלאַר? — האָט לואי דערשראָקען.

— איז דאָס דען אַזאַ גרויסע סומע?

— האָט זי געפרעגט.

— גאָט איז מיט אייך, מיס בעקי... — האָט לואי געשטאַמעלט — ווי קומט צו מיר אַזוי פיעל געלט? ווייפיעל איך האָב געהאַט האָב איך דאָך אַוועקגעגעבען מר. בערגמאַן'ען.

— איהר מיינט פאַר די שערס... — האָט בעקי איהם פאַרריכט.

— יאָ... פאַר די שערס... וואו זאָל איך נעמען נאָך?

— איהר מוזט עס קריגען — האָט בעקי פעסט געענטפערט.

פינקעל האָט זיך נאָך מעהר דערשראָקען.

— איך מוז? — האָט ער אויסגערופען.

— נו, נעווים — האָט בעקי געשמייכעלט — איהר ווילט דאָך ניט פאַרליר־ען א באַרימטן מאַן ווי דער פאַרלאַנגט אויף אייך, ווען איך בין אין אַ פאַרלוסט? — האָט זי אויפגעהויבן די אויגען אויף לואי'ס פּנים